Ἀντίοχος ὁ Θρᾴμης 174 π. Χ

222

ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχος κατὰ τὸ ἔ. 174 ἐγκατέστησε στὴν Θρᾴκη καταδικωμένους αὐτὸν (Διόδωρος ΣΙ 26 ἐπὶ τοῦ ἄρχ. Νίσσεν σ. 183) οἱ δὲ δικασταὶ, ὁ ἐφ' ὧν κατὰ τὸν χρόνον ἐκεῖνον ἐν τοῖς ἐπιδήμοις ὁ Ἀντίοχος ὁ Θρᾴμης ἐκρίνοντο (κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἔ. 175) (Κορνημάν Ἑλ. ἱστ. Τ. Α' σ. 738 ; Νίσσεν σ. 164 σ. 28) οἱ δὲν ἐπέτρεψαν τὸ ἀσυλον μεμιᾶς ἀκόμη ἐκείνης τῆς θρᾴκης, νὰ ἐμβῇ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἐκεῖ μέσα καὶ νὰ ἐκφοβίσῃ ἐκείνους ἐν θρᾴκῃ νέους καταδικωμένους καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἐκείνους τοὺς βασιλεῖς τῶν Θρᾳκῶν ὅτι ἡ ἐξουσία τοῦ βασιλέως ἰδίως ἡ θρᾴκη δὲν ἐκτείνεται . . . ἀνεξάρτητο ἀπὸ τὴν μεγάλην βασιλείαν ἡ ἐκεῖ ἐπικυριαρχία τῶν Θρᾳκῶν . . .).

Διόδωρος ἐν ἐξ. τῶν Ῥωμ. παροιμιῶν σ. Λ. σ. 1165

Αντίδοτος

Ο βασιλεύς Αντίοχος μετά το έ. 194 ήλθεν εξαιρετικώς Ιστ. Εγ. του Ρω-
σας εν Θράμη παιδαριώδους αυτός (Αστίους Συρία μαϊκής αρχαιολογίας
κα π. 6. κ αρχ γ Nissen σ. 163). οι δε Ρωμαίοι, διαφ Γ.Α. σ. 165
ούς κατά τον χρόνον τούτον εν τοις χηδήμασι της Α
κτωλίας ο Φλαμινίνος ήλθε την νικώσαν υπερισχυ-
σάσαν κατ' αυτός (παλαι το εαρ το έ. 193). (Mommsen
R. Gg. V. A. σ. 738; Nissen σ. 164. 328) οι τον προσβεύσαν
το Αστίους μεγάλου βασιλέως κατά Θεσσαλίαν, να εμπέ-
ξη ο βασιλεύς τους Αιτωλούς, η συγκλήτου να αναχωρήσουν των
εν Ευρώπη νεωστί παιδαριωδώς κτηθέντων η ν' αποδεχθή
την εισήγησιν των Ρωμαίων περί των κατά Λεύκα Εμπορικών
δέσεων (ων δεσμά ιδίως η δημοσία διαγραφή . . . αν-
δράποδα το μεγάλου βασιλέως) ήχον ήδη εισαγγελθή την
παρασπονδίαν των Ρωμαίων.).